

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระผู้ทรงเป็นแรงบันดาลใจในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

**His Majesty King Bhumibol Adulyadej: An inspiration to the older population
to improve their quality of life with modern technology**

ทศพนธ์ นรทัตส์

ชมรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อความเท่าเทียมกัน (ICT for All)

ตู้ ปณ.2 ปณฝ.ราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10401 โทร. +668-1261-0726

thossaphol@ictforall.org

บทคัดย่อ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (5 ธันวาคม พ.ศ. 2470) ทรงนำคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต มาใช้งานประกอบพระราชกรณียกิจนานัปการ เพื่อยังประโยชน์สุขแก่พสกนิกรชาวไทย แม้ในวันที่ทรงเจริญพระชนมายุมากแล้ว นับได้ว่าทรงเป็นแรงบันดาลใจในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยแท้

คำสำคัญ: พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช; คอมพิวเตอร์; อินเทอร์เน็ต; คุณภาพชีวิต; ผู้สูงอายุ

Abstract

His Majesty King Bhumibol Adulyadej (born 5th December, 1927) has been using computers and the internet for his work in various projects to help sustain and improve the happiness and well-being of all Thai people. For this reason, His Majesty the King is an inspiration and a role model to elderly people for using this area of technology to improve their quality of life.

Keywords: His Majesty King Bhumibol Adulyadej; Computer; Internet; Elderly people; Quality of life

1. บทนำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเสด็จประพาสโรงงานคอมพิวเตอร์ใหญ่ของไอบีเอ็มที่ซิลิคอนวอลลีย์ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนกรกฎาคม 2503 นับเป็นการจุดประกายให้วงการคอมพิวเตอร์ของประเทศไทยคิดถึงการนำคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติให้ทัดเทียมประเทศที่เจริญแล้ว นับได้ว่า “ทรงเป็นผู้นำและจุดประกายวงการคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยอย่างจริงจัง” (ศรีศกดิ์ จามรมาน, 2542: 66)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระผู้จุดประกาย
วงการคอมพิวเตอร์ในประเทศไทย

2. ทรงใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตประกอบพระราชกรณียกิจ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงทดลองใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้มีพระวิสัยทัศน์ยาวไกลในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของพสกนิกรชาวไทยมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานนับเนื่องกว่า 62 ปี แห่งการครองสิริราชสมบัติ ทรงเล็งเห็นความสำคัญของเครื่องมือเทคโนโลยีต่างๆ โดยเฉพาะด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทรงสนับสนุนให้มีการค้นคว้าในทางวิทยาการคอมพิวเตอร์ ทรงศึกษาคิดค้นสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูลต่างๆ ด้วยพระองค์เอง ทรงประดิษฐ์รูปแบบตัวอักษรไทย ที่มีลักษณะงดงามเพื่อแสดงผลบนจอคอมพิวเตอร์และเครื่องพิมพ์ ทรงใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประดิษฐ์บัตร ส.ค.ศ. พระราชทานพรแก่พสกนิกรชาวไทยในโอกาสวันขึ้นปีใหม่เป็นประจำทุกปี ทรงพระราชทานทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ พระราชดำริและพระบรมราชวินิจฉัยในการออกแบบและจัดทำโปรแกรมพระไตรปิฎกฉบับคอมพิวเตอร์ (โปรแกรมนี้ว่า BUDSIR: Buddhist Scriptures Information Retrieval) รวมทั้งมีพระราชวิจารณ์ในการออกแบบโปรแกรมสำหรับสืบค้นข้อมูลดังกล่าว ทรงเป็นผู้นำการพัฒนาพหุสื่อ(Multimedia) อาทิ การทำให้คอมพิวเตอร์พูดภาษาไทยได้ชัดขึ้น ตลอดจนทรงใช้คอมพิวเตอร์ในการบันทึกพระราชกรณียกิจต่างๆ และ

ทรงติดตั้งเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนพระราชกรณียกิจต่างๆ นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยังสนพระทัยและทรงพระปรีชาสามารถในด้านอินเทอร์เน็ต ดังที่ ศาสตราจารย์ ดร.ศรีศกดิ์ จามรมาน ได้กล่าวไว้ว่า “ได้รับทราบจากข้าราชการว่า ทรงใช้อินเทอร์เน็ตอยู่บ่อยมากจนอาจจะกล่าวได้ว่า ทรงพระปรีชาสามารถในด้านอินเทอร์เน็ตไม่น้อยกว่าผู้ใดในประเทศไทย” (ศรีศกดิ์ จามรมาน, อ้างแล้ว)

หากย้อนไปเมื่อประมาณเดือนธันวาคม 2529 ม.ล.อัศนี ปราโมช ได้ซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์แมคอินทอชพลัส ซึ่งเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยที่สุดในยุคนั้นขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย พระองค์ท่านจึงทรงใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยพระองค์เองเป็นครั้งแรก ดังพระราชดำรัส (ซึ่งพระราชทานแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา ในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานปริญญาบัตร เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2530) ความว่า (คณะกรรมการจัดงานวันสื่อสารแห่งชาติ, 2542 : 77-78)

“เดี๋ยวนี้ เด็ก ๆ อายุ 10 ขวบ เล่นคอมพิวเตอร์เป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่ามีปมด้อยขึ้นมาว่าเล่นคอมพิวเตอร์ไม่เป็น

... แล้ววันหนึ่ง ก็มีคนหนึ่ง เอาคอมพิวเตอร์มาให้บอกว่า อันนี้ เขียนดนตรี ก็เลยรับเอาไว้ ที่จริงรับเอาไว้เขาไม่ได้ให้เพราะว่าไปซื้อมาก็เงินของเราเอง เราซื้อเราก็ยังกลัว มองดูแล้วไม่รู้จะทำยังไง แต่ถึงตอนปีใหม่ ก่อนปีใหม่ นิดหนึ่ง ก็เอาคอมพิวเตอร์ขึ้นไปตั้งในห้องทำงานแล้วก็จิ้มไป เขาบอกว่าเขียนหนังสือได้ เขียนรูปได้ ก็เริ่มลองเขียนหนังสือ ก็เขียนสำหรับอวยพรปีใหม่เป็นบัตร ส.ค.ศ. แล้วก็เขียนไป ๆ เอ้อ... ออกมาได้ เขียนออกมาเป็นตัวได้ ก็แปลกดี”

ในเวลาต่อมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่เพียงแต่ทรงงานด้วยคอมพิวเตอร์เท่านั้น หากแต่ทรงสนพระทัยในการศึกษาเทคนิคการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ชนิดต่างๆ บางครั้งได้ทรงเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ออกดูระบบภายในเครื่องด้วยพระองค์เอง ทรงปรับปรุง Software ใหม่ขึ้นมาใช้เอง

และบางครั้งทรงแก้ไขปรับปรุง Software ในเครื่อง เช่น โปรแกรมภาษาไทย CU Writer ให้เป็นไปตามพระราชประสงค์ (โปรแกรมประมวลคำ-Word Processor ในช่วงที่ประเทศไทยเพิ่งมีการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) อย่างแพร่หลาย ซึ่งพัฒนาโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) เมื่อมีปัญหาไวรัสในเครื่องคอมพิวเตอร์เกิดขึ้น พระองค์ท่านทรงหวังว่าไวรัสจะทำลายข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ ดังนั้นเมื่อทรงใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์จึงทรงระมัดระวังมาก และทรงเก็บ(Copy) ข้อมูลไว้หลายชุด (คณะกรรมการจัดงานวันสื่อสารแห่งชาติ, 2542 : 76)

จากการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตประกอบพระราชกรณียกิจ แม้ในวันที่ทรงเจริญพระชนมายุมากแล้ว นับได้ว่าพระองค์ท่านทรงเป็นเป็นแรงบันดาลใจในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงวัยโดยแท้ จึงสมควรที่ผู้สูงวัยที่ลังเลใจ หรือกลัวที่จะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ จะได้ดำเนินรอยตามเบื้องพระยุคลบาทในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

3. กำลังพระทัยจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต่อผู้สูงวัย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับแม่เฒ่าตุ้ม จันทนิตย์ เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2498

"ดอกบัวในใจยังคงบานอยู่ ไม่มีวันโรยรา" (สวัสดิ์นครพนม, 2551) ที่นครพนม บนเส้นทางเสด็จพระราชดำเนินตรงสามแยกขยางกูร-เรณูนคร บ่ายวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2498 นายอาณัติ บุนนาค หัวหน้าส่วนช่างภาพส่วนพระองค์ได้บันทึกภาพในวินาทีสำคัญที่กลายเป็นภาพประวัติศาสตร์ภาพหนึ่งของประเทศ ภาพแม่เฒ่าตุ้ม จันทนิตย์ วัย 102 ปี ไปรอรับเสด็จพร้อมดอกบัวสายสีชมพู จำนวน 3 ดอก ตั้งแต่เช้าจนบ่าย แสดงแดดเผดเผาจนดอกบัวสายในมือเหี่ยวโรยแต่หัวใจรักภักดีของหญิงชรายังเบิกบาน เมื่อในหลวงเสด็จ มาถึงตรงหน้า แม่เฒ่าได้ยกดอกบัวสายโรยรา 3 ดอกนั้นขึ้นจับเหนือศีรษะแสดงความจงรักภักดีอย่างสุดซึ้ง พระเจ้าแผ่นดินทรงโน้มพระหัตถ์แตะมือกร้านคล้ำของเกษตรกรชราชาวอีสานอย่างน้อมนวล ไม่มีใครรู้ว่าทรงกระซิบคำใดกับแม่เฒ่า

แต่แน่นอนว่าแม่เฒ่าไม่มีวันลืมเช่นเดียวกับที่ในหลวงไม่ทรงลืมราษฎรคนสำคัญที่ทรงพบริมถนนวันนั้น หลังจากเสด็จพระราชดำเนินกลับกรุงเทพฯ แล้วทางสำนักพระราชวังได้ส่งภาพรับเสด็จของแม่เฒ่าตุ้ม พร้อมพระบรมรูปหล่อด้วยปูนพลาสเตอร์ผ่านมาทางอำเภอพระธาตุพนมให้แม่เฒ่าตุ้มไว้เป็นที่ระลึก พระมหากษัตริย์คุณอันหาที่สุดมิได้นี้ อาจมีส่วนชุบชีวิตให้แม่เฒ่ายืนยาวอีกด้วยความสุขต่อมาอีกถึงสามปีเต็มๆ ... (คัดลอกจากหนังสือ "ในหลวงของฉัน" ในนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับผู้สูงอายุ อันเป็นเหมือนน้ำทิพย์ชโลมใจ สมควรนำมากล่าวไว้เพื่อเป็นเครื่องระลึกในพระมหากษัตริย์คุณอันหาที่สุดมิได้ ดังนี้

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานให้แก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าถวายพระพร ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2549 เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา (5 ธันวาคม พ.ศ. 2549) พระองค์ท่านตรัสถึง คนแก่ หรือผู้สูงอายุ ว่าไม่ควรมองข้าม ยังความปลื้มปิติให้กับ ผู้สูงอายุ ทุกเพศทุกวัยทั่วประเทศ

ดังความตอนหนึ่งของกระแสพระราชดำรัสที่ว่า
(<http://irrigation.rid.go.th>, 2550)

“...ความจริงคนที่อายุ 80 เชื่อว่า มีกำลังที่จะปฏิบัติงานได้อีก ไม่ใช่ห้อย ฉะนั้น ที่พูดเริ่มต้นนี้ดูท่าทางเหมือนว่าห้อยใจว่าอายุมาก แต่ถ้าอายุมากขึ้น เป็นประโยชน์ได้เปรียบ คนไหนที่อายุน้อยๆ เสียเปรียบ เพราะไม่มีความรู้ เรียกว่า คนที่อายุน้อยๆ เป็นคนที่เชื่อ เป็นคนที่ไม่มีความสามารถ ฉะนั้น คนที่อายุมากๆ เป็นคนที่ได้เปรียบ เพราะว่าถ้าคุณสมบัติของคนที่มีอายุเรียกว่า มีประสบการณ์ ก็ต้องถือว่าเป็นคนที่ได้เปรียบ แล้วก็คนที่อายุน้อย อาจจะดูถูกคนที่อายุมาก เพราะมีปมด้อยนั่นเอง คนที่อายุน้อยๆ แล้วก็ไม่มีความสามารถ เลยต้องดูถูกคนที่อายุมาก แต่ก็ขอบอกว่าคนที่อายุมาก ถ้ารักษาความดี รักษาคุณสมบัติ คุณธรรม ก็ได้เปรียบคนที่อายุน้อย และในประเทศชาติถ้ามีคนที่มีอายุมากและได้เปรียบ ถ้าท่านมีจะทำงานได้ ถ้ามีแต่คนเด็กๆ ที่ไม่ถือว่ามีความสามารถ ชาติบ้านเมืองไม่ก้าวหน้า จะต้องพูดอย่างนี้ท่านผู้ใหญ่ก็อาจจะบอกว่า นี่แหละ คนที่อายุมากมีประโยชน์

แต่คนที่อายุมาก แต่ว่าเมื่อใช้ความได้เปรียบของควมมีอายุมาก ก็เป็นเด็ก เป็นคนที่มีอายุเยาว์ เป็นคนที่เยาว์ในความคิด และอันตรายมาก เพราะมีคนที่เขาบอกว่าเขาแก่แล้ว เขาห้อยใจว่าแก่ ห้อยใจว่าแก่ คนอย่างนี้เป็นคนที่ไม่เป็นผู้ใหญ่ แล้วคนที่ไม่เป็นผู้ใหญ่ทำให้บ้านเมืองล่มจมได้ มัวแต่ไปห้อยใจว่าอายุมาก แก่แล้วก็ไม่ใช่ความอายุมากเป็นประโยชน์ น่าหากถ้ามัวแต่บอกว่าเราแก่ แล้วก็ห้อยใจว่าแก่ ไม่มีดีเลย ก็แสดงให้เห็นว่าแก่จริง ๆ หงำเหงอะ เรียกว่า หงำเหงอะ ที่บอกว่า แก่ แล้วไม่ใช่ความแก่ ความชรา ความก้าวหน้า จิตใจที่อายุมาก ที่มีประสบการณ์ มาใช้เป็นประโยชน์ต่อตัวเองและต่อส่วนรวม ถ้าคนที่อายุมาก แล้วก็ใช้ความอายุมาก เป็นประสบการณ์ คนมีประสบการณ์นั้นช่วยคน

อื่นได้มาก เราก็ควรที่อย่าเอาคนที่ไม่มีประสบการณ์ทำให้บ้านเมืองล่มจมได้ เพราะว่าคนที่เชื่อว่า คนอายุมากเป็นคนไม่มีประสบการณ์ คนที่อายุมากมีประสบการณ์ จะมีประสบการณ์มากน้อยแค่ไหนแต่ก็มีประสบการณ์ เราเรียนมามากหรือห้อยแต่ก็มีประสบการณ์ ประสบการณ์นี้ช่วยให้ส่วนรวมก้าวหน้าได้...”

ผู้เขียนขอยกตัวอย่างคำให้สัมภาษณ์ของ “ผู้สูงวัย” ที่มีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (มติชนรายวัน, 2549) อันแสดงซึ่งความจงรักภักดีต่อพระองค์ท่านอย่างหาที่สุดมิได้มานำเสนอ (ทั้งนี้ อายุของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นอายุในปี พ.ศ. 2549) ดังนี้

นางสาวพูนศรี รัตมี วัย 69 ปี ที่ออกจากบ้านที่จังหวัดสุพรรณบุรีตั้งแต่ 3 เพื่อมาจับจองพื้นที่ที่ใกล้เบื้องพระยุคลบาท มากที่สุด ตั้งแต่ 6 โมงเช้า ด้วยหวังว่าจะได้ชื่นชม พระพักตร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวใกล้ๆ บอกว่า แม้จะเคยมานั่งรับเสด็จแล้ว 5 ครั้ง แต่สำหรับปีนี้ เป็นปีที่พิเศษเพราะรู้สึกตื่นตันในพระราชดำรัสที่ทรงให้ไว้ถึงผู้สูงอายุ

“ตอนที่ในหลวงท่านมีพระราชดำรัสว่า คนแก่ก็มีคุณค่า มีประโยชน์ อย่างรู้สึกห้อยใจ ฉันขนลุก มีความสุข ปลื้มใจมาก คิดได้ประเด็นนั้นเลยว่า ฉันจะต้องแข็งแรง ทำตัวมีคุณค่าต่อครอบครัวและสังคมมากขึ้น เมื่อก่อน ฉันอยู่ไปวันๆ เพราะฉันมีโรคประจำตัวหลายโรคด้วย ทั้งโรคเบาหวาน และโรคโลหิตจาง คิดว่าสุขภาพแย่ ก็เลยพาลไม่อยากทำอะไร แต่หลังจากวันนี้ฉันขอสัญญาเลยว่าจะไม่ทำตัวให้เป็นภาระลูกแล้ว จะดูแลสุขภาพให้แข็งแรง เพื่อดูแลลูกหลานให้เป็นคนดี เพื่อถวายพระองค์ท่านต่อไป”

ส่วน นางเง็กเกี้ยว แซ่ลิ้ม “อาม่า” วัย 72 ปี ที่แม้ว่าจะไม่ค่อยดีด้วยความชรา แต่ก็อดทนนั่งเฝ้าฯ รับเสด็จตั้งแต่เช้าตรู่ เพื่อขอให้ได้เห็นพระพักตร์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครั้งหนึ่งในชีวิต

“วันนี้เป็นครั้งแรกที่เข้ามาเฝ้าฯ ตอนแรกลูกก็เตือนว่าจะไหวหรือเปล่า เพราะอากาศร้อน และที่ทางที่เจ้าหน้าที่จัดให้ก็คงคับแคบ แต่ฉันยืนยันบอกกับลูกว่าฉันไหว เพราะรู้สึกปลื้มใจที่ในหลวงเห็นคุณค่าของคน

แก่ หลังจากที่มีพระราชดำรัสเสร็จเรียบร้อยแล้ว ฉันหันไปสอนลูกหลานทันทีว่า ในหลวงยังห่วงประชาชนราษฎร ดังนั้น เราต้องทำความดีเป็นคนดี ถวายท่าน ถึงคนรุ่นใหม่จะมองว่าคนแก่ เป็นไม่ไกล่ฝั้ง แต่ก็ยังเป็นไม้ที่มีคุณค่า อยากให้ในหลวงอยู่กับประชาชนนานๆ ต่อไป ชาตินี้เกิดมาก็คุ้มแล้วที่ได้เกิดมาอยู่ใต้พระบารมีของพระองค์"

ด้าน นายพวง ปุงบางกะดี วัย 72 ปี ผู้สูงวัยอีกคนหนึ่ง ที่ตื่นตั้งแต่ตี 4 เพื่อมาเฝ้าฯ รับเสด็จบอกว่า รู้สึกดีใจ ปลาบปลื้มที่สุด ที่ท่านมีพระราชดำรัส เห็นประโยชน์ของคนแก่ อยากใช้ชีวิตอยู่ต่อไป

"ผมคิดว่า พระราชดำรัสของในหลวง จะเป็นแรงกระตุ้นให้คนแก่ทุกคนรวมทั้งผมด้วยให้ลุกขึ้นมาสู้ และไม่คิดน้อยใจว่า เป็นเพียงคนแก่ที่ไม่มี ความหมาย ในชีวิตนี้ผมไม่เคยจะต้องอวยมุข เพราะรักพระองค์มากที่สุด อยากทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นความดี เพื่อให้คุ้มค่าที่เกิดมาเป็นคนไทย อยากฝากให้คนแก่ทุกคนลุกขึ้นสู้ และสอนลูกหลานทำความดีถวายท่าน"

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา วัย 67 ปี พ่อตัวอย่างแห่งชาติ ประจำปี 2549 เผยว่า ตลอดระยะเวลาที่ได้ทำงานถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะน้อมนำพระราชดำรัสของพระองค์ท่านมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต อย่างเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ใช้ชีวิตอย่างพอดี ไม่ฟุ้งเฟ้อ

"ได้ฟังพระราชดำรัสของพระองค์ท่านที่ตรัสถึงคนแก่ ว่ามีประโยชน์ มีคุณค่า ให้นำประสบการณ์ ความรู้เข้ามาบริหารประเทศชาติเจริญก้าวหน้า นั้นนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างล้นพ้น ที่ทรงให้ความสำคัญกับคนแก่ เพราะความจริงคนแก่แม้จะอายุมาก ทำงานช้า สู้คนหนุ่มๆ ไม่ได้ แต่ความรอบรู้และประสบการณ์ของคนแก่ที่มากกว่าหนุ่มๆ ก็สามารถนำพาให้ประเทศชาติผ่านอุปสรรคต่างๆ ไปได้ จึงอยากให้คนแก่ทุกคนใช้ประสบการณ์ ความรู้และความรอบรู้ ทำงานพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไป เพราะทุกคนไม่ว่าจะอายุมากหรือน้อยต่างก็มีคุณค่าในตัวของตัวเองอยู่แล้ว"

จากพระราชกรณียกิจที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงปฏิบัติมาตลอดระยะเวลาอันยาวนานกว่า 6 ทศวรรษ เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของพสกนิกรชาวไทยทุกหมู่เหล่า รวมถึงตลอดถึงผู้สูงอายุ โดยทรงใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพสกนิกรในสังคมไทย ซึ่งได้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาคมโลกโดย สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme: UNDP) ได้ ทูลเกล้าฯ ถวาย "รางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์" หรือ "UNDP Human Development Lifetime Achievement Award" รางวัลประเภท Life-long achievement ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้รับรางวัลประเภทนี้เป็นบุคคลแรกของโลก จากการที่ได้ทรงอุทิศกำลังพระวรกายและทรงพระวิริยอุตสาหะในการปฏิบัติพระราชกรณียกิจน้อยใหญ่นานัปการ เพื่อยังประโยชน์และความเจริญอย่างยั่งยืนมาสู่ประชาชนชาวไทยทั้งประเทศมาโดยตลอด ซึ่งนายโคฟี อันนัน (Kofi Annan) เลขาธิการสหประชาชาติในขณะนั้น เป็นผู้ทูลเกล้าฯ ถวาย เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2549 (<http://th.wikipedia.org/wiki/พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว>, 2552)

4. บทสรุป

นับได้ว่าเป็นความโชคดียิ่งของพสกนิกรชาวไทยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นแบบอย่างในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ ทรงเน้นถึงการประหยัดและการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ นำมาซึ่งความร่มเย็นเป็นสุขของพสกนิกรโดยถ้วนหน้า ซึ่งเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ ปวงข้าพระพุทธเจ้าและพสกนิกรชาวไทยทุกหมู่เหล่า ขอพระองค์จงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน มีพระพลานามัยแข็งแรง กอปรด้วยพระเกษมสำราญ สถิตเสถียรในไอศูรย์ราชสมบัติ เฉลิมฉัตรเป็นมิ่งขวัญร่มโพธิ์ทองของปวงพสกนิกรชาวไทย ตราบจิรัติกาลเทอญ

5. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ Mr. Alan Key ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบทความ

6. เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการจัดงานวันสื่อสารแห่งชาติ. (2542).

เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 72 พรรษา มหาราชฯ. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการจัดงานวันสื่อสารแห่งชาติ.

มติชนรายวัน. ฉบับประจำวันที่ 8 ธันวาคม 2549.

(2549). พระราชดำรัสในหลวงเกี่ยวกับคนแก่. อ้างอิงจาก <http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=century&date=08-12-006&group=1&gblog=11> ค้นคืนเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2550.

ศรีศักดิ์ จามรมาน, ศาสตราจารย์ ดร. (2542). พระ

ราชอัจฉริยภาพด้านคอมพิวเตอร์ อ้างถึงในหนังสือเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 72 พรรษา มหาราชฯ. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการจัดงานวันสื่อสารแห่งชาติ.

สวัสดิ์นครพนม. (2551). ดอกบัวในใจยังคงบานอยู่

ไม่มีวันโรยรา. <http://www.sawasdeenakhonphanom.com/knowledge.php?name=knowledge&file=readknowledge&id=36> ค้นคืนเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2552.

<http://irrigation.rid.go.th/rid15/ppn/Datebook/Datebook2549/King%20Birthday%202006.htm>,

(2550). ค้นคืนเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2550.

[http://th.wikipedia.org/wiki/พระบาทสมเด็จพระ](http://th.wikipedia.org/wiki/พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว)

เจ้าอยู่หัว, (2552). ค้นคืนเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2552.